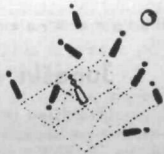

J. Paulin

Kegljači - ropotači

Nastopili so kegljači,
fantje mladi, ropotači,
zaigrali igro zdravo
za veselje in zabavo.

Tonček je umetnik pravi,
keglje z deske vse pospravi!
A kako pri tem ravnà —
naj pove vam pesem ta.

Prav široko se postavi
in pošteno se pripravi;
meri ostro, kam bo šlo,
da čim več na tleh jih bo.

Pa v počep globok spusti se,
s kroglo v roki zaleti se,
se premisli pravočasno,
čaka in uģiba glasno:

»Koga bi na piko vzel?
Ali bi kar venček snel?
Morda v luknjo krogla gre,
toda v planko — to pa ne!

Ali meril bi na kralja,
da se mi po tleh povalja
in odnese štiporamo
s sabo kmeta in pa damo?»

No, kegljačem pa vse to
je predolgo trajalo.
Pa so Tončka napodili,
za prvenstvo se borili.

Krogla pade na nogó —
Tončka zaboli močno!
Vendar v dir se zaleti,
kroglo krepko zavali.

Krogla teče prav lepo,
Tonček gleda, kaj da bo.
Vse razburjeno menca,
vsak napet je, kar se dá ...

Krogla vrže — vseh devet!
Tonček, radostno razgret,
pa zapleše prav zares
pravi abesinski ples.
Zbor kegljačev pa prizna:
»To je res! Kdor zna, pa zna!«